

Publicerad 2009-04-21 02:41 av David Calvert

*--- skjut in mitt blod rakt över din vidriga kropp, låt mig falla ned mot
min betalda absolution, sedlar över din själ tills jag har dina armar kring mig; ännu en gång. tills
dagdrömmarna vittrar bort i en uppskjuten morgon.*

En mänsklig Gud [remix]

Ord, poesi för romantiserat sällskap
och tystnad utan tystnad.

Vackra ord som bedövning,
under vårt skinn,
nålar till framtiden,
tillbaks.

Som en docka;
ett konstgjort leende.

Förrädiska för dårar;
har du läst om kärlek i en vacker pjäs,
sett händer tvinnas ihop till tonerna
från bländande vita pianon, någonstans en diffus bakgrund?

Jag har förletts av hans röst, rakt mot det vackra.
Framtiden, tro, bilder av det förflutna, stiliserade kyssar,
leenden som aldrig någonsin funnits.
Som inte kunde vara mer sanna.

Minns allt jag gjort i svartvitt, innan stegen tagits.
Innan melodierna memorerats, innan ljud.

Bilder av skönhet(fragment), var du någonsin förledd, suddig, dårakig
. Minns du druckna ensamma ord,
citat om kärlek som dött,

som lever fortfarande?

Citerade dårar för dig, lämnade en kvar,
vid en oöppnad dörr, vid ett framflyttat vägskäl.

Förlorad bakgrundsmusik mixad med rädsla,
en symfoni en bitter(vacker) cocktail över våra skador och sår.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren David Calvert med Poeter.se id #8167 innehar upphovsrätten